

Játék és győzelem

A TE IS Csapat elméleti kézikönyve

Szerző:
Tallér Edina

Játék és győzelem

A TE IS Csapat elméleti kézikönyve

Szerző:
Tallér Edina

Tallér Edina:

Játék és győzelem – A TE IS Csapat elméleti kézikönyve

Javasolt hivatkozás: Tallér Edina (2014): *Játék és győzelem – A TE IS Csapat elméleti kézikönyve*. Magyar Diáksport Szövetség, Budapest.

A kiadásért felel: Balogh Gábor elnök

Szakmai lektorok: Simonné Goschi Gabriella, Prihoda Gábor

Szerkesztő: Téglásy György

Fotók: Egyed Péter (Lizzy Trade Kft.)

Arculat: Benedict & Helfer Kft.

Illusztrációk: Dynamo Kommunikáció Kft.

Tördelés és nyomdai munkák: Pátria Nyomda Zrt.

Fejlesztési igazgató: Pikó Zsuzsanna

Szakmai igazgató: dr. Molnár László

Ügyvezető igazgató: Rádics Balázs

ISBN 978-615-80090-1-0

© Magyar Diáksport Szövetség

A kiadvány akár részben, akár egészben történő sokszorosítása, fénymásolása, mindennemű egyéb felhasználása, terjesztése, digitalizált közzététele jogszabályokba ütközik, és csak a Magyar Diáksport Szövetség írásos engedélyével lehetséges.

Ez a kiadvány a TÁMOP 3.1.13-12-2013-0001 kódjelű kiemelt projekt keretében valósult meg.

Printed in Hungary

2014

MAGYAR DIÁKSPORT SZÖVETSÉG

1146 Budapest, Istvánmezei út 1–3.

Email: mdszok@mdsz.hu

Telefon: +36 1 273 3570

www.mdsz.hu

Bevezető	5
01. Játsszunk együtt!	6
02. Hogyan mondjam el?	8
03. A felnőttek összefognak	11
04. Amikor valóban együtt vagyunk	14
05. „Miénk ez a cirkusz”	17
06. A mi igazgatónk	20
07. Mit is akarunk?	22
08. Fejlődöm és bátrabb leszek	24
09. Hogy is csináljuk?	27
10. Én is beleszólhatok...	29
11. Együtt leszünk okosabbak	32
12. Más is beengedni	37
13. Itt hagyom a lábnyomom	39

TALLÉR EDINA

Folyamatosan „leskelődöm” és fülelek, szeretem figyelni az embereket. Ez íróként nem hátrány. A legváratlanabb helyeken és időben talál meg egy-egy jó mondat, megindító vagy megfejtendő pillanat. Mikor a sors úgy hozta, hogy csatlakozhattam a TE IS Programhoz, ez a „figyelés” egy új dimenziót is nyitott nekem, mind emberileg, mind szakmailag. A TE IS Program szakemberei által meghatározott útvonalak mentén találhattam ki olyan történeteket, amelyek a MA köztünk élő gyerekek történetei lehetnek, és reményeim szerint lesznek.

Anyaként fontosnak tartom, hogy a gyerekeimnek segítsek megtalálni a saját útjukat, kitalálni a saját történetüket. Többek között a TE IS munkafolyamatának is köszönhetem, hogy mindez nemcsak ösztönös, hanem tudatos törekvéssé vált bennem.

És még valami, ami mindenképpen összeköt engem a TE IS-sel: szenvedélyes futó vagyok. Kezem, lábam, tüdőm, mindenem van, élek. Ennyi épp elég a boldogsághoz, ha az ember fut.

Bevezető

Kevin, Andris és barátaik egy képzeletbeli iskola tanulói, akiknek hirtelen támadt egy hatalmas ötletük. Az ötletért azonban meg kell küzdeniük, sőt még a felnőttek támogatását is el kell nyerniük. Míg az ötletük megvalósítása felé haladnak, egy sor olyan körülmény merül fel, amelyekre válaszokat kell találniuk.

Történetünkbe befűztük azokat a szálakat, amelyek a TE IS Program alkotóelemei is. Persze minden iskolában máshogyan zajlik az ötletelés, a problémák megoldása, másképp állnak a gyerekekhez a tanárok, de most nem ez a fontos. Sokkal lényegesebb az, hogy a történetben meglássuk azokat a lehetőségeket, amelyek ránk is várhatnak.

Szereplők:

András, Kevin, Nóri, Szilvi, Fanni, Zoli, Peti, Anna, Andi, Maja – gyerekek

Antal – iskolaigazgató

Márti néni – osztályfőnök

János bácsi – tanár és mentor

István bácsi – az iskola portása

Balázs – az iskola trénera

01.

Játsszunk együtt!

Helyszín: az iskola könyvtára. Késő délután van, Kevin egyedül ül az egyik számítógép előtt, az internetet bújja. Belép András.

ANDRÁS: Csakhogy megtaláltalak! Már vagy fél órája kereslek. Arról volt szó, hogy négykor hazahú-zunk.

KEVIN: Bocs, haver, elfelejtettem.

ANDRÁS: Nem csodálom, ha egész nap fészbukolsz. Még a könyvtárban is... Ez nagyon gáz.

KEVIN: Ez nem a fészbúk te okos! Gyere inkább, nézd! Mekkora menő sulis ez már!

(András odamegy Kevin mellé, együtt nézik a számítógép monitorát.)

ANDRÁS: Ez csak egy honlap. Honnan tudod, hogy a valóságban is ilyen klassz ez a sulis? Én nem hiszek ezeknek.

KEVIN: Ne viccelj, Andris! Nézd már meg! Tök bulis! Mekkora sportpálya!

ANDRÁS: Azta! Tényleg!

KEVIN: És a könyvtár?!? Mekkora!!!

ANDRÁS: Azta! Tényleg!

(Kevin teljesen belemerül az iskola honlapjába, közben János bácsi a háttérben felfigyel a fiúkra.)

KEVIN: Na, és ezt nézd, hányféle szakkörük van! Azta! Nézd, drámaszakkör...!

- ANDRÁS:** Na, jó, de ez egy menő pesti iskola... Ott mindent lehet.
- KEVIN:** Fú, de jó lehet egy ilyen drámaszakkör! Mit csinálnak egy ilyen szakkörön? Színészkednek?
- ANDRÁS:** Nem tudom pontosan... Gondolom azt...
- KEVIN:** De jó már nekik... A francba... Itt meg semmi sincs...
- ANDRÁS:** Na, azért ez túlzás.
- KEVIN:** Túlzás? Mert? Mi van itt szerinted?
- ANDRÁS:** Hát..., például egy ilyen szakkört nem nagy dolog összehozni szerintem.

(János bácsi odalép hozzájuk.)

- JÁNOS BÁCSI:** Jó lenne, srácok, ha nem itt traccsolnátok! Mindjárt hat óra... Kétlem, hogy a holnapi leckével kapcsolatos ez a lázas böngészés. Indulás haza!
- KEVIN:** *(csalódottan)* Ennyit erről...
- ANDRÁS:** Tanár úr! A mi sulinkban lehetne drámaszakkört csinálni?
- JÁNOS BÁCSI:** Mit?
- KEVIN:** *(lelkendezve)* Ezt nézze, tanár úr! Ebben a suliban mennyi minden van! Drámaszakkör is például. Itt nem lehetne ilyet vagy ehhez hasonlót csinálni?
- JÁNOS BÁCSI:** Nem is tudom... Első hallásra jó ötletnek tűnik... Még az is lehet, hogy összehozzuk. De mit szeretnétek konkrétan?
- ANDRÁS:** Hátööö...
- KEVIN:** Valamit! Valami olyat, mint például ez is. Vagy másmilyent! Valamit, ami menő... Ami csak a miénk. A mi sulinké!
- JÁNOS BÁCSI:** Ez eddig jól hangzik... Csak nem hinném, hogy az Igazgató úrnak elég lenne a „valami” vagy a „másmilyen”. Ettől azért több kéne.
- ANDRÁS:** Ki kell találni pontosan, mit szeretnénk.
- JÁNOS BÁCSI:** Egyetértetek!
- KEVIN:** És, ha holnapra kitaláljuk?
- JÁNOS BÁCSI:** Akkor majd megbeszéljük.
- ANDRÁS:** Szaván fogjuk, Tanár úr!
- JÁNOS BÁCSI:** Legyen úgy! De most indulás haza! Bezárom! Ha összeszeditek, és ide adjátok írásban, hogy mi az, amit szeretnétek, meglehet, hogy tudok segíteni!

02.

Hogyan mondjam el?

Helyszín: osztályterem. A gyerekek készülődnek az első órához, mindenki pakolászik, keresgél, folyamatosan érzékelnek a terembe.

NÓRI: Kár, hogy nem jöttél tegnap. Nagyon klassz idő volt, nyolc kilométert futottam! Alig bírtam abbahagyni.

SZILVI: Ah, nagyon fáradt voltam. Eszméletlen sok volt a lecó. Nem is értem, te hogy tudtál időben végezni... És este még egy futás is belefért...

NÓRI: Nem végeztem. Félbehagytam. A matekot este, futás után csináltam meg.

SZILVI: De király vagy!

FANNI: Mazochista! El nem tudnám képzelni, hogy egy kedd estét tönkrevágjak futással. Az fut, aki fél.

NÓRI: Miből gondolod, hogy ezzel tönkrevágom? Épp fordítva! Futni épp azért jó, mert... (Nóri nem tudja befejezni a mondatot, mert András viharzik be az osztályba, ledobja a táskáját, harsányan, lelkesen felkiált.)

ANDRÁS: Skacok! Mindenki figyeljen! Korszakalkotó bejelentésem van! (Megérkezik Kevin.) Épp jókor érkezettél, haver! Most mondom a nagy hírt a többieknek.

(A többiek tovább tesznek-vesznek, van, aki odafigyel András szavára, van, aki tovább pakolászik, és csak fél füllel figyel és vannak, akik nem hagyják abba a beszélgetést, ügyet sem vetnek András lelkesedésére. András az öklével kopogtat a padon.)

ANDRÁS: Figyelem, figyelem, korszakalkotó bejelentésünk van Kevinnel!

- FANNI:** Igen, ezt már hallottuk. Tovább is van?
- KEVIN:** Arról van szó, hogy Andrással kitaláltuk... és Jánosbá is benne van... csak annyi kell, hogy pontosan összeírjuk, és akkor megengedi... pontosabban nem ő engedi meg, hanem beszél a dirivel... és ha ő is megengedi, akkor mehet... és Istvánbá is segít... tök menő lesz, ha mindenki akarja, csak azt kell kitalálni, hogy mikor legyen, meg mi...
- ZOLI:** Mi van?!?
- ANDRÁS:** Nyugi, Kevin, csak sorjában!
- KEVIN:** Igaz!... Szóval, arról van szó, hogy indítunk egy drámaszakkört veletek!
- ZOLI:** Mi van?
- ANDI:** Juj, ez tetszik! Tök cucci ötlet!
- ANNA:** Cucci?!?
- FANNI:** Inkább ciki...
- ANDRÁS:** Várjatok már, elmagyarázom!
- ZOLI:** Drámaszakkör... úbergáz. Dedó. Na, hagyjál már. Még hogy velünk! Velem aztán biztos nem! *(Pakolászni kezd, cinikusan összeenevet Fannival.)*
- NÓRI:** Hallgassuk már meg őket! Én nem teljesen értem, miről van szó.
- KEVIN:** Egy csapat! Valamit csinálunk együtt!
- MAJA:** De mit?
- ANDI:** Musicalt! Mammamia! (Elkezd énekelni, táncolni.) Rám számíthattok! Az egészet kívülről tudom. Úgyhogy tádám! Íme az egyik főszereplő! *(Magára mutat.)*
- SZILVI:** Andika, nyugi! Álmodik a nyomor? Mammamia, persze!
- ANDRÁS:** *(ingerülten)* Befognátok végre, csak egy percre, hogy elmagyarázzam?
- ZOLI:** Köszí, szépen, mindent tudunk! Te és a haverod benyaltatok Jánosbának, és bele akartok most minket is rángatni egy dedós marhaságba. Engem hagyjatok ki ebből!
- NÓRI:** Hadd mondja már el, könyörgöm! Engem azért érdekelne!
- ANDI:** Engem is!
- FANNI:** Na, persze, Andikát érdekli! Színpadon lehetne vonaglan, igaz?
- ANNA:** Azért ez durva volt!
- MAJA:** Egyetértetek! Fanni állj le!
- KEVIN:** *(kiabál)* Ezt nem hiszem el! Veletek semmi fontosat nem lehet...! Ezt nem hiszem el!
- ZOLI:** Megint bajt akarsz, Kevin? Nem voltál még elégszer ebben a hónapban a diri előtt?